

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Defensio Abbatiæ Imperialis S. Maximini

Zyllesius, Nicolaus

Treveris, 1638

§ 7. Idem Abbas in causis ciuilibus & temporalibus soli Cæsari subijcitur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14268

III. sub Num. 18 & aliorum. Exstat etiam Diploma Henrici III. sub Num. 24. quibus Abbatii soli conceditur confiscatio bonorum eorum, qui capitis damnatur ob furtum, latrocinium &c.

Ex supra dicta Iurisdictione emanat quoque potestas illa decernendi in traditione Maximiniana mensuras, vlnas, pondera &c. quæ omnes inferiores curiæ à supremo Abbatis Tribunal accipiunt.

Eodem pertinet, quod edita Imperij, siue in Comitijs Imperij, absente non nunquam Abbatie, sancita, siue à Concilio Aulico vel Cæsarea Camera emanata semper immediatè transmissa sunt ad Abbatem subditis publicanda, ut plurimis documentis ostendi potest, & nominatim posteriorum Imperatorum Maximiliani I. Caroli V. Ferdinandi I. Maximiliani II. & consequentium mandatis, quæ in Archiuo nostro hodieque in Originali exstant: utpote de Friderico Saxoniae Duce constituto per Germaniam Cæsareo Vicario dum Imperator Coronationis causa in Italiam pergeret. Item, ne quis militet Regi Franciæ & Carolo Egmondano: de non educendis equis in Italiam & Franciam: de modo in negotio Religionis obseruando usque ad Concilium Generale. De non tolerando iterato Baptismo & Anabaptistis: De non tolerandis militum conscriptionibus in Imperio sine licentia Cæsar, de que Germanoru militia apud exterros: de grassatoribus siue peditibus, siue equitibus in Imperio compescendis &c. Sic quoque Camera Imperialis Anno MDXXI. Abbatii eidem transmisit pacis profanæ (*deß Landsfriedens*) articulos, vna cum constitutione de successione Nepotum publicanda in Maximiniano Territorio. Quibus innumera similia habemus, quæ coram Tribunal Cæsareo exhibita & recognita fuerunt, ita ut ijs enumerandis inhærere superfluum sit.

S. 6. Territorium S. Maximini à Treuirenſi est separatum.

In Iurisdictioni præfatae suum quoque responderet Territorium, quod habuit semper Abbas S. Maximini proprium, proprijs legibus gubernatum, omnimodè diuersum à Territorio Archiepiscopi, planè prout solent, qui sibi inuicem non subiectiuntur, & proprias omnimodèque discriminatas Respublicas constituunt: vnde & in Priuilegio Conradi Salici sub Num. 21. fit mentio expressa *Prædij S. Maximini*, & in Priuilegio S. Gregorij II. Pontificis sub Num. 2. *Allodij S. Maximini*. Namque initio Abbatia S. Maximini non in fundo S. Petri, seu Ecclesiæ Treuirenſis, ut spargit Scriptor anonymous ex fundamento quod infra nullum esse ostenditur, sed in fundo Imperii, atque etiam in Palatio Imperatoris constituta est. Qui fundus & habitatio ita appropriata est Maximinianis ut Constantinus Magnus, alteri persona noluerit eam habitationem subdere, nisi suæ Successorumque Imperatorum potestati, ut habent verba Dagobertini Diplomatici Num. 1.

Similiter succedentes Imperatores Romanique Pontifices vocarunt Monasterium hoc, *Imperiale familiam*, ut habet Otto M. in Rauennatenſi Diplomatici, sub Numero 15. *Regalem & Publicam Abbatiam*, ut habet idem Otto in Ingelheimenſi sub Numero 15. *Regalis Abbatie familiam*, ut habet Henricus NIGER sub Numero 24. *Regalem locum*, ut habet S. Gregorius II. Papa in Romano sub Numero 2. & Ioannes XV. in Romano sub Num. 17. *Regalem* seu *Regiae Dotis Abbatiam*, ut habet Otto MAGNVS in Romanis sub Num. 11.

& Hen-